

Zimný strih

Čaj mal ešte horúci, keď videl, ako prichádza Zita. V kožuchu vyzerala ako snežný medveď. *Komicky*. Vysoké čižmy jej siahali až pod kolená a huňatá baranica jej nielenže kryla vlasy, ktoré sa Petrovi tak páčili, ale aj tvár, na ktorú jej zvykli padať. Obzrela sa hore k oknu na druhom poschodí a zakývala mu. Peter sa usmieval, teda vedela, že jej otvorí.

* * *

„Ešte vždy si si neholil nohy!“
Zita nemala rada chlpy. Keď sa mala pozerat' na Petrove chlpaté nohy v krátkych nohaviciach, zo všetkého najradšej by mu ich všetky vytrhala. Neznášala ich.
„Nohy si holiť nebudem,“ okríkol ju Peter a odpil si z čaju.
„Tak si ich aspoň skráť, do pekla!“ jedovala sa Zita. „Mohla by som ti na nich robiť vrkoče,“ Peter sa rozosmial. Myslel na to, ako by vyzeral s vrkočmi na nohách.
„Zase ich také dlhé nemám,“
„Máš. Ved' vyzeráš ako štyridsaťročný chren,“
„Nevyzerám. Chlpy sú predsa mužské,“
Zita nemala slov. Uchlipla si zo šálky a stiahla sa do kľbka. Sadla si na vlastné chodidlá a kolená položila kdesi až ku brade.
„Je mi zima,“ sťažovala sa.
„Keby si mala chlpy ako ja, zima by ti nebola,“ zaškľabil sa Peter. Rukou si prešiel po chlpacej nohe a Zite vyplazil jazyk.
Chovali sa ako dvanásťročné deti.

* * *

Zita sa k Petrovi pritúlila. Oprela sa o jeho rameno a zatvorila oči. Jej vlasy skákali Petrovi pod tričko alebo za chrbát, kde ho rozštiepené končeky driapali medzi lopatkami. Štípali ho vyrážky, ktoré mal na hrudi. Dokonca mu iste naskočili na ruky zimomriavky. Na koženej sedačke bolo síce dosť miesta, aby si ľahli obaja, ale Peter sa usiloval len o to, aby mohol cítiť na vlastnom tele Zitin pravidelný dych. Ruku mal vo svojom rozkroku.
„Spíš?“ spýtal sa potichu.
„Ešte nie,“ vydýchla Zita.
Napokon ju nechal spať.
Osprchoval sa, umyl si vlasy, vyčistil zuby.
Zitu miloval. Ale nohy si však neholil.

* * *

Kamaráti Petra volali *Pivár*.
Stretávali sa v krčme pri stole pre ôsmich. Objednávali sa tri pивá, dve štamperlíky slivovice a tri poháre červeného vína. Peter mal vždy pivo.
Debata sa akurát na ďalší deň začala pri Zite. „To tvoje žieňa je pekná samica,“

„Vyzerá presne ako modelka,“ dodal Peter. Chválil sa. Rozprával, aká je krásna a aké má pekné boky. Že mu zvykne spať na kolenách u neho doma a piť čaj pri filme. Že sa obidvaja milujú, že by sa už chceli zobrať a kúpiť si väčší byt. Chlapi mu závideli.

„Minule sme sa s ňou rozprávali o diet'ati,“

„A čo?“ nastavili uši.

„Obidvaja chceme, ale mám si vraj najprv oholiť nohy!“

„Nohy nie sú v posteli dôležité,“

„Nie, veď ja viem. Len Zita ich nemá rada chlpaté,“

„A prečo?“

Peter počul, ako ktosi pošepol, že pri milovaní by mohli byť nazvyš.

„Nech sa ti na nohy nepozerala,“

„Alebo nech ti hladká len tvár,“

„Povedz jej, že chlpy sú výsledkom dospievania, čo znamená, že si skutočný muž,“

Petrovi sa tento argument zapáčil.

* * *

Peter si teda k sebe pozýval Zitu častejšie. Núkal jej čaj a kávu, minule aj horúcu čokoládu, ktorú však odmietla. Objímali sa, no Zite jednoducho vadili Petrove nohy. Vždy mala pocit, že chlpy mu rastú príliš rýchlo a černejú ešte rýchlejšie.

„V lete ťa vôbec neopáli,“ žobronila Zita. „Len sa vždy spotíš jak pes,“

„Michal ti odkazuje, že chlapovi chlpy pasujú,“ povedal Peter. „Aj on má. Aj Karol má.

A Ivane ani Márii nevidia,“

Nuž, Zita sa pozbierala z kresla skôr než zvyčajne.

Sused Schneider ju vraj počul plakať.

* * *

Peter rozmýšľal.

Nepil pivo.

Nestretával sa s priateľmi.

* * *

Keď si Peter oholil nohy, Zita lietala po byte celá bez seba. priV behu si Peter všimol jej krásny zadok a chudé nohy. Cudnú čiarku medzi nohami. Malé prsia. O ničom inom nerozmýšľal. Opieral sa o stôl a tisol si ju k sebe. Nestihol si ustrážiť ani vyduté nohavice. *Nevadí.*

Sledoval, ako jej skáču vlasy a keď ju objímal, ako zvodne vonia. Neudržal sa a pripomenul jej, že nohy si oholil kvôli nej.

„Lebo ťa veľmi milujem,“ A vtisol jej jazyk za pery.

Začal s ňou spať.

V zime pod paplónom, lebo mu bola zima.

V lete bez paplóna, len v boxerkách.